

Kl. 14:19

Vivi Kier (KF):

Tak. Jeg vil sige, at jeg har været rigtig, rigtig glad for som ordfører at kunne finde alle de her penge til de psykisk syge under satspuljeforhandlingerne. Men som jeg sagde før til hr. Per Clausen: Jeg er da åben over for, at vi ser på, om behandling af psykisk sygdom også kunne komme permanent på finansloven.

Kl. 14:20

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Karen J. Klint.

Kl. 14:20

Karen J. Klint (S):

Jamen selv om det ikke altid er sjovt at drøfte i enighed, er det her i hvert fald en enighed, der er god at drøfte i. For det er rigtigt, at patientgrupper bør stå på finansloven.

Så kan det godt ske, at der skal flere penge med fra satspuljen, og det kan også være, at de skal blive på finansloven, men det er uholdbart, at man år efter år efter år ikke kan lave langtidsplanlægning, fordi pengene i satspuljen ikke gives over lange perioder, men over korte. Jeg oplever det som i hvert fald en håndsækning til et godt samarbejde fremover om at få pengene til de psykiatriske patienter til at stå de rigtige steder.

Kl. 14:20

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 14:20

Vivi Kier (KF):

Jamen det kan jeg svare ganske kort på: Det vil jeg gerne være med til at arbejde for.

Kl. 14:21

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det fru Lone Dybkjær som ordfører.

Kl. 14:21

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil i hvert fald gerne starte med at takke formanden for, at han var klar over, at vi også var medforslagsstillere på det forslag til vedtagelse, der er fremsat på et flertal af partiets vegne. Man må jo ikke kommentere formanden, men hvis man nu gør det positivt, kan det vel få lov til at passere. Og så skal jeg beklage, at jeg lod mig optage af en anden ordfører her i salen. Jeg vil ikke love, at det ikke vil gentage sig, men jeg vil bestræbe mig på, at det ikke gentager sig.

Så skal jeg sige, at det her på en eller anden måde lidt får gentagelsens karakter, for vi havde

jo en debat i december måned, som jeg godt er klar over havde et andet udgangspunkt osv., men når man hører debatten og indlæggene fra de fleste af os, så får det jo gentagelsens karakter, fordi det er svært i de her debatter at skille tingene ad, sådan at man bare tager en lille del af et område. Jeg skal derfor i virkeligheden prøve at trække de lidt overordnede principper frem for – set ud fra vores synspunkt – hvad det her drejer sig om. Det er der også andre ordførere, der har gjort.

For det første vil jeg godt sige, at det er vigtigt at slå fast, at det er en sygdom, der kan helbredes. Jeg er godt klar over, at det også siges i regionerne, men jeg tror bare, at det også er vigtigt, at vi siger det herindefra. Rent faktisk tror jeg ikke, at der er en almen folkelig forståelse for det, for hidtil har det jo været sådan, at den sygdom ikke blev behandlet, fordi folk ikke kom i behandling. Det tror jeg er vigtigt at understrege, for hele tilgangen til området er, at vi skal betragte den her sygdom, altså – taget i meget bred forstand – psykisk sygdom eller sindslidelser, eller hvad vi vil kalde det, på linje med alle andre sygdomme. Derfor skal de, der er ramt af dem, selvfølgelig også have de samme rettigheder, som der er i forbindelse med alle andre sygdomme. Det mener jeg er en afgørende indfaldsvinkel til det her.

Det andet, jeg vil sige, og som jeg er enig med andre ordførere i, er, at det jo er lidt sølle, at vi er nødt til at dække det her område via satspuljen. Det har vi så måttet gøre, men hvis vi betragter den her sygdom på linje med alle andre sygdomme, skal det selvfølgelig også væk fra satspuljeområdet og over på finansloven på et eller andet tidspunkt. Vi må opfordre regeringen til, at man sikrer det, for det kan ikke være meningen, at det her skal fortsætte på det her område – netop ud fra den indfaldsvinkel, jeg havde før.

Så vil jeg sige, at det, som jo er afgørende for, at den her sygdom også får en mulighed for at blive behandlet og for at blive accepteret, jo er, at vi alle sammen står med en eller anden fælles vision om eller holdning til, at alle mennesker har ret til et ordentligt liv. Det er nogle ord, der er utrolig nemme at sige, det er nogle ord, der ofte siges, men det er i hvert fald ikke ord, der efterleves. Og i det om retten til at have et ordentligt liv ligger der også, at vi ikke alle sammen har fået de samme muligheder for at få et ordentligt liv. Vi er nu engang kommet til verden på mange forskellige måder og i mange forskellige miljøer, og derfor er det vigtigt at sige, at vi alle sammen